

Símbol d'amor

Toca un flaviol, l'aire pur ja porta
suaus aromes de mar, a nostra plana
el sol brilla més clar, més poderós
i el món dóna la mà fent lo rotllana.

L'Amistat i l'amor, paraules tendres,
somni de tot humà, de tota raça,
esclàten en el cor dels nostres homes
quan apareix el so d'una sardana.

La mà amb la mà i la mirada alegre
el cos es llançarà seguint la dansa;
(la nostra terra florida, gentil,
hi escamparà el seu goig, bella i galana)

Ella ens porta els records més estimats
si la pàtria deixem una vegada;
i a l'ànima li torna el seu somriure
al mig de les tristeses i anyorances.

Sardanes son el símbol que els hi manca
als pobles que han perdut la benhaurança.
Fidels al cant d'amor que d'ella neix
òbrin els nostres cors el seu missatge.

M.ª Teresa PUIG